

ODRATOWAĆ (1) *vb pf*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w od- oraz -ować); oba a jasne (w drugim błędne znakowanie).

[*inf* odratować. ◇ *fut* 2 sg odratujesz. ◇ *praet* 3 sg m odratował. ◇ 3 pl m pers odratowali.] ◇ *imp* 2 sg odratuj.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Ocalić w niebezpieczeństwie:

[*odratować kogo*: który [*król*] [...] garło łwe przy was się położyć gotuie/ y odrátować nas *RotRozm* G2v; A (ták) [*Bóg*] odrátował lud Ionatháná [*redemerunt populus Ionathan*] że nie vmárł. *BudBib* 1.Reg 14/45; *PaprHerby* 246 (*Linde*).]

a. *Przywrócić do przytomności*: Mdleię: o Woytowicze odrátuy, á dzierz mię *CiekPotr* 82.

b. [*Odbić, odzyskać*:

α. *Uprowadzonych w niewolę*: Y pytał Dawid v Iehovy rzekąc/ Mamli gonić zá żołnierstwem tym: czy dogonię go: A rzekł mu/ goń/ bo goniąc dogonisz/ á rátuiąc odrátuielz [*et emendo eruens*]. *BudBib* 1.Reg 30/8 (*Linde*).

β. *Zajęte przez wroga zamki*:

Zwrot: »[co] z [czyich] ręku odratować«: Bolko Książ Swierłki [...] Karkus y Holmet Zamki przeważną dzielnością z Moskiewłkich gwałtownych ręku odrátował. *StryjKron* 773.]

Synonimy: uwolnić; **b.** odbić.

Formacje współrdzenne cf RATOWAĆ.

MP, RS